

Karanlıklardan Aydınlıklar Aydınlığına

– Hamzakaplan · 19 Ekim 2013

I

Gönül mahyamda silinmez bir halde
Sensizlik parıldıyor yine ışıllı ışıllı
Paris'in yalancı cümbüşlerinden kaçarak
Aşkının başkentine gidiyorum
Kuşlar özgürce haykırırken seni
Sessizlik getiriyor en yalın haliyle sensizliği
Geceyle yaklaşırken sensiz bir gün daha
Adım adım korkular yükseliyor yüreğimde
Bir yanda piramitler içinde Mısır
Diğer yanda gözü yaşlı Nil
Senin sevdan Yusuf soyundan, tertemiz
Aşkının en güzel hali kör kuyularda saklı
Varmaya çalışıp da ulaşamadığım
Ulaşmaya layık olmadığım
Sensiz bir gün daha geçti
Bin ömürden daha büyük acılarıyla
Sensiz geçmek bilmeyen bir an daha geçti
Her lahzası hüznün ve sürgün olan

II

Freud'a düşüyor yolum
Ne anlattıklarının kendinden haberi var
Ne de kendinin anlattıklarından
O da aşkını inkar etmeye çalışıyor aşikar
Aşkının inkarında dahi sen çıkıyorsun karşımıza
Derken tüm zıtlıklarda yine sen varsın
Her yerde, herşeyde, herkeste bir sen
Matematikte
Laboratuvarda
Şiirde
Amerika'da
İspanya'da
İstanbul'da
Yalnızca sen

III

Sensizliğin en sükût hali
Kaynayan volkanlardan beter
Seni aramak değil
Arayıp da bulamamak heder
Pervazlarda ötüşürken bülbüller
Seni kopya etmek için kokar güller
Söylesene sevgili
Bir gün gelirde biter mi günler
Neye yarar yarını anlayamayan dünler
Sensiz ne anlamı var dünyanın
Manasını manada bulamayan hayâlin, rüyanın
Döndürüldüğü zaman; gecenin, sabahın
Bir işrak vakti, gökkubbeye uzanan mis kokulu ulu çınarın
Sesini duyamayan sağır kulağın
Aynalarda aşkını göremeyen aciz gözlerin
Akılsız aklın
Aşkının olmadığı yer istemem
İstemem aşksız hiçbir saltanat
Ümidim sensin
Ümidimin ümidi yine sen
Yoluna layık olmadığım
Layık olamadığım, olamayacağım sevgili
Var olan sendin
Yine sen olacaksın.

HAMZA KAPLAN

19 EKİM CUMARTESİ 2013